

מיכתבים

תחזית אופטימיסטית

על ההצעה למנות את עורך העולם הזה כמסביר הראשי של הליכוד בבחירות לכנסת (מיכתבים), העור-לם הזה 10.6.87.

המידעם לניצחון בבחירות של הקוראה גילעדי (ובו היא הציעה לליכוד לבקש מאורי אבנרי להיות המסביר הראשי של הליכוד נבי חירות הקרובות לכנסת), הוא מירשם בטוח לתבוסה של הליכוד.

כי בארץ יש רק מירשם בטוח אחד לניצחון בבחירות: תעמולה למטמטמים, וזאת לא מומדי חזונו של אורי אבנרי. זאת המומחיות של הליכוד, ולפינו, של חירות.

לכן, בבחירות הבאות, הם יישארו בשליטון. ואני אומר את זה, כי אני אופטימיסט, ומקווה שכתב לא יחזוק. י' גולן, באר-שבע

משל פתיחי השלג

על דיעותיו של עורך העולם הזה בנושא הירידה.

קראתי את לרדת מן הירידה ודעתו של עורך העולם הזה בנושא הירידה, כפי שפורסמה בדיעות אחרונות) ולא יכולתי להאמין למראה עיני. משהו מדבר על ישראל ומציאות כגשמה אחת? לא יכול להיות.

באתי לארץ מקנדה לפני כמעט חמש שנים ועדיין יש לי יכולת חלושה בעברית ולכן לא תפסתי כל מילה ומילה במאמר, אבל תפסתי את העיקר. מאגניפיצנט (כביר)!

אנב, הסופר ארתור (גנבים בלילה) קסטלה, אמר, אחרי הקמת המדינה שיש ליהודים רק שתי כריחות: לעלות לישראל או להתבולל. ומה שמרחש עכשיו, לפי הסקירות הדמוגרפיות, היא התבוללות קטלנית.

לדעתי, יהודי בחו"ל הוא כמו פתי-שלג באביב. מי שגר במקום שאין בו הרבה פתית-שלג מתמוסס די מהר. מי שגר בערימה גדולה של שלג כמו יהודי ניריווק, מתמוסס יותר לאט. אבל הוא מתמוסס.

מיכתב מקאברי

על הקשיים בתרומת הגופה, אחר המוות, למדע (מתים ותורמים), העולם הזה 1.6.87.

בכתבה אין לא אינפורמציה שלמה ולא לחימה על פיתרון.

נכון להיום, לא מקבלת, למעשה, אף אונר-סטטיסטי בארץ, תרומת גופות, להוציא את אר ניבסטיסטי תל-אביב האומרת (בתגובה לבקשתי להקדיש, אחד מותי, את גופתי למדע), כי היא מאשרת מדי שנה רק בקשות בודדות, כמיוחד של כאלה שהיה להם קשר עם האוניברסיטה.

זה רק לאחד החלטה של ועדה מיוחדת? מה הוא הרכב הוועדה? מה הם הקריטריונים? אפילו מבקד-המדינה אינו יכול לברר זאת (כפי שהוא הסביר בתגובה לתלונתי).

האם תפתרון הוא הקמת בית-קברות לחילור ניסוי או קרמטוריום (משרפה)?

סליחה על מיכתב מקאברי זה, אך הוא מיכתב סגור.

המנוח ז"ל

על ההתייחסות לאישים שהלכו לעולמם (אתה והשקל), העולם הזה 17.6.87.

העיתונות העברית נוהג מאז ומתמיד לצרף לשמו של כמעט כל אדם שהלך לעולמו את ראשי-התיבות ז"ל. לאחרונה אפילו קראתי בעיר-תן אחד, בכתבה על חקירת רצח ראש ממשלת לבנון, רשיד טראמה ז"ל.

גם העולם הזה נוהג כך ובמדור אתה והשקל האחרון נכתב כך על בנקאי שהלך לעולמו וגם על עורך-דין צמרת אחד.

בלי, חלילה, לרצות לפגוע ביוכרם של שניים אלה, אני סבור, כי, ככלל, עדיף לצרף לשמו של אדם שהלך לעולמו את תואר-השם המנוח ולא את ראשי התיבות ז"ל.

לא כל-כך בטוח שכל קורא היה רוצה דווקא לברך את דיכוננו של פלוני מסויים, ששוב איננו עיטנו. מאיר גרינפלד, ירושלים

השחיינים מן האיים

על מדינות בהן אין אפילו מניין של העולם הזה 2600 (המשך בעמוד 4)

כתבת השער הקודמי:

על תמיר

שמואל תמיר, היה האמן הראשון של יחסי הציבור. העיתונאים והעורכים התחרו ביניהם כדי לשרתו. לתמיר היה כישרון נדיר למצוא אנשים מכל הסוגים שישרתו את מטרתו. בשנות החמישים, ניסה להקים גוף פוליטי, אך פעיליו התאכזבו ממנו במהרה. תמיר היה נואם ודמגוג מלהיב, כמו בגין. הוא חזר לחרות, וגם פרש ממנה, הקים את המרכז החופשי. הצטרף לליכוד ואחר כך הצטרף לד"ש. מ-1981, לא הצליח להשתחל לשום מיפלה פוליטית, ונשאר בחוץ.

כגישה לילית

העולם הזה מפרסם את כל סודות הפגישה הלילית בענייניו של הח"כ שלמה עמר. פרטוקול הריון, שנרשם בידי העו"ד יגאל ארנן, והמשמש את הפרקליטות בחקירת הפרשה: מי התחבא מאחורי הבניין, כשחיילי-המילואים אינם עלו לאוטובוס שהיה בדרך? כולל בננו, ומיזו, אכרשפס?

ברזל כמו בסרט של וודי אלן

אני חש כמו בסרט של וודי אלן — שמדציי איים את השחקן מן הסרט לחיים ומחזירים אותו — אני צופה בסרט שלא שייך לי. מתאר עורך-הדין ברזל את הרגשות על ספי-סליהנאשמים, בסרשת, בנק צפון-אמריקה. לא הרגשתי השפלה, אלא הרגשה מזוהה. גם לא חשבתי על מיכאל אלבין או גינדי זל-

יעץ לכיסא גלגלים

מושה (מויז'') מטלון, נכה צה"ל בכיסא-גלגלים, שימש כיועץ מיקצועי בסרט לא שם זין. איך זה ללמד שחקן להתנהג כנכה, ומדוע הוא רוצה שיתחשבו בו — אך לא ירחמו עליו. הבת הגדולה שלי, בת 4, אומרת שהיא רוצה ללמד אותי ללכת — הוא מספר.

מילוא מול ש"ס

גם מי שאינם מאוהבים בסגן-השר רוני מילוא, גילו השבוע צד חדש, מפתיע, באישיותו: לוחם למען עניין צודק, וגם מסיק מסקנות. בראיון מיוחד הוא מודה כי מנכ"ל משרד-הפנים מש"ס היה חזק ממנו. כי יש לו ארבעה ח"כים שהם לשון-מאוננים, מגלה שאין הוא נהנה מזה שכי-עיתונות שונאים אותו, ומספר על יחסיו עם שמיר ומכריו: אני לא רוצה להיות ראש-הממשלה!

רחל הגרחלת מדווחת:

מירי צביזן ורן שילון מחכים לילד. אבל שרי שילון מסרבת לגט • יונים בחתונה של יפעת שכטר (מיס אסיה) עם עופר שמיר (שניהם בתצלום) • פרידה זמנית אצל מלז (כתבתנו הצנאית) • זליגור ובני • דורית מחכה לילדה הראשון — לאורי ליפשיץ הוא יהיה השכיני.

כתבת השער האחורי:

איפה בני?

בני 13 התעלל בה אביה בברזל מלובן. בגיל 18 נאסרה בעוון התחזות. עכשיו, בגיל 23, היא מסתתרת מפני מישפחתה. הילד שלה נלקח לאימוץ ואין לה בית. אין היא יכולה לבכות. כי הכאב גדול מדי: סיפור ישראלי, 1987.

אועלי הקרקעות

שוב נשפך רם כגלל אדמה. גם הפעם הקורבן היה פלאת, שטען כי האדמה היא שלו. איך פועלת השיטה? כיצד גואלים גועלי-הקרקעות את האדמות שמעבר לקו הירוק, ומה הקשרים שיש להם עם ראשי-הממשלה, יצחק שמיר?

עבדים בלבן

הסיפור שלא סופר מעולם על עולמם האפל של הסטאזרים הרפואיים, העבדים בחלוק הלבן: שלישי מתוכם נכשלים בבחינות, יש להם רק מעט סיכויים להתקדם. הם עובדים בסך תחת עולם של כל הרופאים הבכירים, אבל לומדים מהם מעט מאוד.

להדגיש אמא

הפרק השלישי בזיכרונותיה של אורית ארכיב, כפי שרשמה אותם למען בנה, אדם: מה ההבדל בין מנהלת-הכלא רעיה אפשטיין למנהלת חיה שוהם, כיצד אמכטיה אחת יכולה לגרום לה להרגיש כאמא, ומסרי-בת יוסדהולדת כנוודת-הירצה.

נקיון יהודי

יוסי החליט להתגייר, כי הוא מאוהב. בסדר ובנקיון של היהודים. בינתיים הוא חי עם אתי, סטודנטית, למישפטים, אבל המישפטה מציקה לשניהם — כשנעצר בחשד של סמים, עצרו השוטרים גם אותה, ודרשו ממנה בחוצפי-תם: עיזבי את הערכי שלך!

21	זה וגם זה - וגם בני היל הדביל
22	לילות ישראל - שרימפס וניגובים
30	דף חדש - האיחור והפיגור
32	תשבץ - בן יעקב
33	הרוזטקום - מיבחן סרטן
35	רחל מרחלת - על כל העולם
40	אתה והשקל - רק 2000 טון בשר
	מה הם אומרים - עזר ויעמן
41	שושנה מלמד ועמוס אטינגר
42	עצם העניין - סי היימן

המדורים הקבועים:	
3	מיכתבים - כולבו אותיות
4	איגרת העורך - בריזיט ברזו כמשל
5	הנרדן - קרני-חייטין
6	במדוינה - ריח של פוגרום
10	תשקיף - זיגל לרמת-השרון
11	זימן אישי - ברברה, למען השם
12	אנשים - נווה מונסה
14	ראיון השבוע - עם רוני מילוא
20	קולנוע - סטיות נחמדות

בצל הצלב

השבוע מלאו 800 שנה לקרב בגליל, שלא אוהבים להזכירו: קרני-חייטין, שם ניגפו הצלבנים בפני הערבים. האם ניתן ללמוד היום משהו מגורלה של הממלכה האירופית הניצרית, שנעלמה מימנו? על מה נאבקו המזרחיים והמערביים? מה היו גורמי הירידה ואיך השפיעה הכפייה הדתית?

כלב מי (ש)לא בא

תרגל השבוע שייך, ללא כל עוררין, לאיש הכלבים שהצליח לעבוד על כל אמצעי הדי-תיקשורת: הוא הבטיח את בריזיט ברזו, שיגע את המדינה, ובסוף הציג רק נבחנים. מידו דורון גילר, המדען כי כלבים הם כמו בני-אדם? והעיקר זה השבת-הגזע?

דף חדש

הכתם הנכון

כרמלה רובין הציגה את ציוריו של שמשון הולצ'מן (בתצלום) והביקורת התעקשה לקבור אותו שנית, ללמדכם שתלאותיו של צייר ישראלי אינו פוסקות עם מותו. נתן דן ממשיך כציור דמותו של דן מיי-רון, הפעם על שנות הטריונות.